

PROCEDURA DE DECLARARE A VALORII ÎN VAMĂ LA MĂRFURILE IMPORTATE ȘI ACTELE DE PROCEDURĂ VAMALĂ

Viorel SÎRGHII,
doctorand, lector universitar

SUMMARY

The present article explanation was made by examination, the customs procedure applied to declaring the customs value of goods shipped from making an external economic transactions and the use of acts of customs procedure laid down in this case. In addition, reference is also made to the actions of the customs authority trained in the procedure for declaration of goods. They describe the steps for declaring the customs value, identified in the performance of customs operations to the release of goods. Likewise, it is stipulated that the actions of the declaring party, and the customs authority needed undertaken in the procedure for declaring the customs value.

Keywords: customs value, declaration of the customs value, declaration stages of the customs value

REZUMAT

În cadrul articolului de față este explicată, prin examinare, procedura vamală aplicată la declararea valorii în vamă a mărfurilor livrate în rezultatul efectuării unei tranzacții economice externe, precum și utilizarea actelor de procedură vamală prevăzute în acest caz. Totodată, se face referire și la acțiunile organului vamal antrenat în procedura de declarare a mărfurilor. Sînt descrise etapele de declarare a valorii în vamă, identificate în cadrul efectuării operațiunilor vamale pînă la eliberarea mărfurilor. De asemenea, se stipulează care sînt acțiunile declarantului, precum și ale organului vamal întreprinse în procedura de declarare a valorii în vamă.

Cuvinte-cheie: valoarea în vamă, declarația valorii în vamă, etape de declarare a valorii în vamă

Introducere. Valoarea în vamă stabilită la declararea mărfurilor introduse în Republica Moldova este parte componentă a procedurilor vamale prevăzute în procesul de vămuire. Valoarea în vamă este baza de calcul a taxelor vamale. Controlul efectuat de către organele vamale privind corectitudinea aplicării valorii în vamă este considerat printre cele mai importante activități ale acestora. Sistemul legislației vamale, care urmează a fi dezvoltat și îmbunătățit, este sistemul de „vămuire”, deoarece toate mărfurile care trec peste frontiera vamală a Republicii Moldova sînt supuse vămuirii, iar determinarea valorii în vamă face parte din acest sistem și necesită a fi dezvoltat pentru o aplicare mai eficientă în cadrul executării procedurii vamale.

Metode aplicate și materiale utilizate. Baza metodologică a investigației date o constituie pozițiile și direcțiile contemporane ale teoriei cunoașterii proceselor sociale și a fenomenelor juridice. Suportul metodologic și teoretico-științific al cercetărilor efectuate îl formează lucrările teoreticienilor în drept.

În procesul cercetărilor am operat cu materiale din ramurile dreptului vamal, dreptului financiar fiscal, practica activității vamale.

Ca bază empirică a lucrării au servit cercetările în domeniul dreptului vamal național și celui internațional.

Studiul a fost realizat prin aplicarea metodelor specifice ale dreptului (metoda analitico-sintetică), precum și a celor generale (metoda logico-juridică, metoda comparativismului juridic).

Rezultate obținute și discuții. Valoarea în vamă a mărfurilor este verificată de către autoritățile vamale atât înainte, cît și după eliberarea mărfurilor după vămuire conform procedurii de declarare a acestora. Ar trebui remarcat faptul că efectuarea procedurilor de control după eliberarea mărfurilor este o tendință globală, o direcție de facilitare maximă și de reducere a poverii impusă comercianților în operațiunile vamale, precum și o măsură pentru a promova dezvoltarea activității de comerț exterior [1].

Etapele dedicate controlului valorii în vamă pot fi considerate

drept un sistem de control unificat, format din două subsisteme majore, fiecare avînd propria structură internă și comunicare organizatorică, ce se caracterizează printr-un șir anumit de forme și metode, precum și subiecți de control. Este important de subliniat că aceste măsuri de control al valorii în vamă nu sînt izolate, ci se completează reciproc, oferind astfel integritatea și eficacitatea unui sistem de control unic. În special, în etapa de monitorizare, după eliberarea mărfurilor, este posibil să se obțină documentele care nu pot fi prezentate cu declarația vamală, precum și o verificare mai amănunțită fără constrîngeri semnificative de timp, pentru a confirma în acest fel sau a nega semnele de fiabilitate, identificate în cadrul efectuării operațiunilor vamale pînă la eliberarea mărfurilor. Astfel, o importanță majoră o poate avea și procedura de evaluare a valorii în vamă după eliberarea mărfurilor. Vorbind despre formele de control al valorii în vamă, trebuie să constatăm că forma de control este înțeleasă ca expresie exterioară a acțiunilor de control [2].

Nu există nicio îndoială asu-

pra faptului că validitatea alegerii formelor de control, perfectării și aplicării corecte depinde în mare măsură de eficacitatea organelor de control. În acest context, este important a alege formele cele mai adecvate de control, delimitare clară a domeniilor de aplicare a acestora, ținând cont de situațiile specifice, precum și de obiectivele și provocările cu care se confruntă autoritățile vamale [3].

Deoarece în vamă controlul valorii este un subsistem de control vamal, verificarea corectitudinii valorii în vamă a mărfurilor este prerogativa organelor vamale. Astfel, conform recomandărilor Organizației Mondiale a Vămirilor, controlul valorii în vamă se aplică la etapa operațiunilor vamale pînă la eliberarea mărfurilor ca principală metodă de control al valorii în vamă și verificarea acesteia, examinînd documente și datele prezentate de participanții la tranzacția economică externă. În același context controlul, după eliberarea mărfurilor, se bazează pe utilizarea așa-numitelor tehnici de audit post-vămuire în ceea ce privește persoanele implicate direct sau indirect în schimbul internațional de mărfuri, furnizarea de către audiați a datelor de evidențe contabile și situații financiare, precum și documentele comerciale [4].

Examinînd conținutul procedurii legale de determinare a valorii în vamă, trebuie să constatăm că elementele funcționale ale controlului valorii determinate în vamă sînt stabilite de persoanele cu funcții de răspundere abilitate de către autoritatea vamală, indiferent de metoda aleasă de determinare a valorii în vamă [5].

Declarantul estimează valoarea în vamă conform Legii cu privire la tariful vamal a RM și Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova. Declararea valorii în vamă se efectuează prin completarea DVV

(declarația valorii în vamă), tipizată DVV-1 și DVV-2.

Declarația tipizată DVV-1 se utilizează pentru anunțarea valorii mărfurilor în vamă, determinată prin metoda 1 – „Metoda de evaluare în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit”.

Metoda 1 se aplică în conformitate cu prevederile art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal referitoare la determinarea valorii în vamă a mărfurilor introduse în conformitate cu tranzacțiile de comerț exterior de vânzare-cumpărare, avînd bază valorică (în cadrul cărora decontările pentru marfa cumpărată se fac prin plăți bănești).

Declarația tipizată DVV-2 este recomandată spre utilizare pentru anunțarea valorii în vamă conform uneia dintre metodele 2-6, atunci cînd determinarea valorii în vamă prin utilizarea metodei 1 de determinare a valorii este imposibilă [6].

Organul vamal care efectuează vămuirea mărfurilor introduse verifică corectitudinea determinării de către declarant a valorii în vamă, inclusiv corectitudinea metodei alese de declarant pentru determinarea valorii în vamă și oportunitatea aplicării ei, integritatea (completivitatea) documentelor (obligatorii și suplimentare) prezentate de declarant și corespunderea lor cu cerințele stabilite. În cazul în care lipsesc datele ce probează corectitudinea valorii în vamă anunțate sau există temeiuri să se considere că datele prezentate de declarant nu sînt veridice și/sau suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfurilor, aplicînd consecutiv metodele existente [7].

Declarantul este obligat să prezinte autorităților vamale documentele și informațiile necesare pentru controlul vamal. Numărul și conținutul documentației furnizate în declarația de valoare în vamă, în viziunea noastră, depinde în mare

măsură de caracteristicile mărfurilor declarate, de condițiile convenite de părți în cadrul tranzacției economice externe la procurarea mărfurilor, precum și de metoda declarată de determinare a valorii în vamă a mărfurilor.

Pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul este obligat să prezinte organului vamal, în corespundere cu cerințele stabilite, următoarele acte:

- contractul aferent tranzacției de import și acordurile adiționale la el,
- factura (invoice) sau, în cazul tranzacțiilor condițional valorice, proforma factura (proforma invoice),
- documentele bancare de plată sau alte documente de plată în cazul achitării prealabile,
- documentele de transport care au însoțit marfa: CMR (scrisoarea de trăsură internațională), Carnetul TIR, Declarația de tranzit (T_1), *Air bill (fraht)*, *bill of lading* (conosament maritim), scrisoarea de trăsură pentru transportul internațional de mărfuri pe cale ferată, contractul (comanda) de acordare a serviciilor de transportare sau factura de expediție în cazul în care se impun potrivit condițiilor de livrare,
- polița sau contractul de asigurare a mărfurilor, în cazul în care acestea au fost asigurate fie potrivit condițiilor de livrare, fie asigurate la inițiativa declarantului.

Declarația de valoare în vamă este un document de aplicare stabilit de către organul vamal prin lege, prin care declarantul sau reprezentantul acestuia prezintă informații privind valoarea în vamă și este o parte integrantă a declarației vamale de mărfuri. Este necesar să se țină cont că organul vamal utilizează DVV ca un mecanism de control [8]. Acest document simplifică verificarea corectitudinii metodei de determinare a valorii în vamă aplicată și îi permite autorității vamale să obțină informații complete

cu privire la circumstanțele tranzacției.

În cazul în care organul vamal constată divergențe probate între datele conținute în actele menționate, sistemul informațional integrat vamal identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare. Organul vamal solicită în scris declarantului prezentarea necumulativă și doar a actelor aferente tranzacției de import a mărfurilor respective care pot justifica valoarea în vamă anunțată, după cum urmează: orice acord posibil între vânzător și cumpărător care prevede valoarea în vamă a mărfurilor, contractele cu terțe persoane referitoare la tranzacțiile indirecte, corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, în cazul în care aceasta a fost purtată, facturile pentru decontări către persoane terțe în beneficiul vânzătorului, dacă acestea rezultă din contractele încheiate sau alte acte, documentele contabile ale cumpărătorului, cum ar fi transferurile de fonduri către exportator sau vânzător sau pentru a obține informații privind comisioanele, profitul sau cheltuielile generale prin aplicarea metodei deductive și a valorii calculate, documentele privind dreptul de proprietate asupra societăților comerciale implicate în tranzacție, pentru a exclude o posibilă relație de interdependență între vânzător și cumpărător, copia autenticată de pe declarația de export, documentul de plată pentru cheltuielile de transportare, cataloagele, ofertele de preț (listele de prețuri) ale firmelor vânzătorului, certificatul de origine, certificatul de calitate eliberat de producător, lista de încărcare.

Specificul de formare structurală a valorii în vamă este influențat de mai mulți parametri care trebuie să fie luați în considerare (direcția de deplasare a vehiculelor de ocazie, transferul de proprietate și ris-

cul de răspundere pentru produse, termene de plată etc.), care influențează valoarea în vamă [9]. Acești parametri sînt de multe ori dincolo de domeniul de aplicare al contractului de comerț exterior.

În cazul imposibilității stabilirii valorii în vamă conform actelor prezentate inițial, organul vamal solicită actele enumerate mai sus. Constatăm, în urma analizei acestei prevederi, că urmează să se țină cont și de aspectele ce rezultă din examinarea actelor precum justificarea solicitării acestora privind valoarea în vamă declarată și toate componentele sale (taxe și deduceri suplimentare), inclusiv verificarea conformității cu informațiile indicate în documentele prezentate. Examinarea în detaliu a fiecărui element al valorii în vamă trebuie să se bazeze pe informații fiabile, cuantificabile și documentate de către autoritățile vamale. Documentele prezentate și evaluate pentru lipsa de informații fiind comparate, atît între ele, cît și cu datele obținute din alte surse, pot fi suficiente pentru a lua o decizie informată cu privire la valoarea în vamă a mărfurilor.

Modul de completare a Declarației valorii în vamă (DVV) se consideră condiționat dacă, în procesul vămuirii și verificării datelor din declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor, prezentată de către declarant organului vamal, se constată anumite imprecizii sau greșeli la determinarea valorii în vamă sau dacă organul vamal constată că valoarea în vamă anunțată nu corespunde cu valoarea reală a mărfurilor în ziua acceptării declarației vamale din cauza devierilor cantitative și/sau calitative ale mărfurilor de la condițiile contractuale specificate de declarant. În aceste cazuri, organul vamal este în drept să rectifice valoarea în vamă.

Astfel, identificarea în controlul autorității vamale al valorii în vamă a acestor atribute este un fapt juridic, care creează premise juridice

corespunzătoare pentru acceptarea de către autoritățile vamale să se efectueze un control suplimentar. În acest context, decizia autorității vamale trebuie să fie justificată și să conțină o listă de indicații specifice cu privire la valoarea în vamă a mărfurilor care pot fi incorecte sau la declararea informației ce nu este confirmată.

În cazul în care, în procesul vămuirii, se constată necorespunderea datelor privind cantitatea și/sau calitatea mărfurilor indicate de către declarant (conform documentelor prezentate și celor reale, stabilite de organul vamal în procesul verificării mărfurilor), aceste divergențe se perfectează în modul stabilit. Totuși, în declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor se va consemna valoarea inițială, recalcularea valorii în vamă, introducerea datelor precizate în declarațiile vamale. În cazul în care declarantul a completat corect declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor, a ales și a aplicat just metoda de determinare a valorii în vamă și datele declarate sînt confirmate prin documente, conform cerințelor stabilite, colaboratorul care a verificat declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor înscrie în rubrica „Mențiunile biroului vamal” (pe toate foile declarației) „VV acceptată”, autentificînd această consemnare prin semnătura sa și ștampila matricolă personală [10].

Trebuie de remarcat faptul că normele de mai sus nu pot fi considerate ca un fapt de lipsă de fiabilitate a informațiilor declarate sau circumstanțe care împiedică utilizarea de către declarant a metodei alese, indiferent de motivele invocate de autoritatea vamală în dezacord cu valoarea în vamă declarată, și o decizie ulterioară privind ajustarea valorii în vamă fără a stabili motivele specifice (condiții suplimentare și condițiile legate de livrarea de bunuri), care afectează în cele din urmă formarea valo-

rii în vamă a mărfurilor declarate. Din acest motiv, este nevoie de o serie întreagă de elemente de control aplicate înainte de adoptarea autorității vamale a deciziei finale privind admiterea valorii în vamă.

Declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor este un document vamal. Pentru toate datele indicate în declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor și în documentele prezentate întru confirmarea acestei valori declarantul poartă răspundere în conformitate cu legislația internă. Declarația privind valoarea în vamă se depune în organul vamal respective în modul stabilit, concomitent cu declarația vamală și alte documente necesare, în scopuri vamale.

La examinarea metodologiei de completare tehnică a DVV menționăm că declarantul este obligat să completeze de sine stătător toate rubricile declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizată DVV-1 sau DVV-2), în modul stabilit de Departamentul Vamal, cu excepția rubricilor destinate mențiunilor organului vamal, iar în cazul în care declarantul a completat corect declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor, a ales și a aplicat just metoda de determinare a valorii în vamă și datele declarate sînt confirmate documentar, conform cerințelor stabilite, colaboratorul care a verificat declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor înscrie în rubrica „Mențiunile biroului vamal” (pe toate foile declarației) „VV acceptată”, autentificînd această consemnare prin semnătura sa și ștampila matricolă personală. Constatăm că aceasta face posibilă determinarea statutului juridic al DVV, obținînd statut de act juridic. Această prevedere se stabilește în cazul acceptării de către organul vamal a metodei valorii declarate.

Altfel, în urma deciziei funcționarului vamal după efectuarea controlului corectitudinii determinării valorii în vamă, aceasta se acceptă sau se ajustează. Decizia este luată de către un funcționar al autorității

vamale care a efectuat o verificare suplimentară, avînd în vedere documentele și informațiile prezentate de declarant, precum și informațiile culese în timpul verificării suplimentare a lor. Analizînd diferența dintre aceste informații (pentru tranzacțiile de mărfuri identice sau similare etc.), autoritatea vamală decide în mod independent.

În cazul în care se stabilește necesitatea modificării valorii în vamă anunțate de declarant (inclusiv după prezentarea actelor suplimentare solicitate), modificările valorii în vamă a mărfurilor se reflectă fie în declarația valorii în vamă, fie în rubricile speciale „Mențiunile biroului (postului) vamal” ale tipizatei sau pe versoul ei, consemnîndu-le sub titlul „Mențiunile biroului (postului) vamal”, iar în actul de inspecție – doar faptul modificării acesteia.

Colaboratorul organului vamal datează și autentifică toate consemnările sale prin semnătura și ștampila matricolă personală.

Actele de procedură vamală, utilizate la determinarea valorii în vamă, se păstrează în arhiva biroului vamal la termenul stabilit pentru păstrare.

Deci, procedura de declarare a valorii în vamă se efectuează prin completarea DVV, unde rubricile acestea prevăd toate cheltuielile suportate în cadrul efectuării unei tranzacții economice externe. La fel, regulamentul de declarare a valorii în vamă prevede atît procedura de declarare a valorii în vamă, cît și procedura de eliberare condiționată (vămuire cu condiția prezentării actelor suplimentare, în scopul veridicității valorii în vamă declarate) a mărfurilor. La fel ca și DVV, datele ce se referă la valoarea în vamă se înscriu și în declarația vamală în detaliu, utilizată pentru vămuirea mărfurilor.

În declarația vamală în detaliu [11], informația ce ține de determinarea valorii în vamă se înscrie în rubricile:

RUBRICA 20 – „*CONDIȚIA DE LIVRARE*”

Prima casetă – se înscriu trei caractere alfabetice reprezentînd codificările condițiilor de livrare, potrivit regulilor INCOTERMS 2000, cuprinse în anexa nr. 3 la prezentele Norme.

A doua casetă – se indică locul convenit pentru livrarea mărfii, prevăzut în contractul de transport.

A treia casetă – nu se utilizează.

RUBRICA 22 – „*MONEDA ȘI VALOAREA TOTAL FACTURATĂ*”

În prima casetă – se înscrie codul monedei de facturare, conform anexei nr. 4 la prezentele Norme.

În a doua casetă – se înscrie valoarea total facturată pentru ansamblul mărfurilor declarate. Această valoare se exprimă în numere cu două caractere numerice după virgulă.

În cazul reexportului sau reimportului de mărfuri, în urma operațiilor de perfecționare activă, transformare sub control vamal sau perfecționare pasivă, se va indica costul total al serviciilor prestate de către prelucrător;

RUBRICA 23 – „*CURS DE SCHIMB*”

Se înscrie cursul oficial de schimb al leului moldovenesc față de valuta străină indicată în declarație, valabil pentru data înregistrării acesteia. În cazul utilizării sistemului informatic, cursul oficial de schimb este completat automat.

RUBRICA 42 – „*PREȚ ARTICOL*”

Se înscrie valoarea fiecărui articol care concură la valoarea total facturată pentru ansamblul mărfurilor declarate – înscrișă în rubrica nr. 22. Prețul se exprimă în numere cu două zecimale.

RUBRICA 43 – „*METODA DE EVALUARE*”

Se utilizează în cazul operațiilor de introducere de bunuri în țară care au la bază tranzacții comerciale, înscriindu-se numă-

rul metodei de evaluare utilizate pentru determinarea valorii în vamă [32]. Se folosește și în cazul bunurilor pentru care valoarea definitivă se determină pe baza rezultatelor determinărilor cantitative și calitative, efectuate potrivit condițiilor menționate în contractele comerciale.

RUBRICA 46 – „VALOAREA STATISTICĂ”

Valoarea statistică reprezintă valoarea în vamă a mărfii calculată conform legislației în vigoare și include:

– la export, valoarea bunurilor la locul și momentul în care părăsesc teritoriul țării;

– la import, valoarea mărfurilor la locul și momentul în care intră pe teritoriul țării.

Valoarea statistică se înscrie exprimată în moneda națională și se determină prin transformarea în lei a monedei facturate, conform prevederilor legale.

Rubricile menționate, utilizate la completarea declarației vamale în detaliu, reflectă cheltuielile suportate de către declarant la efectuarea tranzacției date și condițiile de livrare convenite de către părți la introducerea mărfurilor în teritoriul vamal al Republicii Moldova conform INCOTERMS. De asemenea, este indicat prețul factual (costul mărfurilor), suma valorii în vamă determinate. Cheltuielile aferente tranzacției se calculează conform datelor declarate în formularele DVV.

Concluzii. Procedura de declarare a valorii în vamă constă în prezentarea actelor veridice care atestă corectitudinea aplicării valorii în vamă, odată cu depunerea DVV în care sînt indicate toate cheltuielile suportate de către agentul economic al Republicii Moldova la livrarea mărfurilor în cadrul tranzacției economice externe. Totodată, se stabilește faptul că, în unele cazuri, colaboratorul vamal, la verificarea valorii în vamă declarată, nu este de acord cu mărimea acesteia, prin

aplicarea unui șablon de procedură. În acest sens, fiecare tranzacție externă prin care mărfurile traversează frontiera vamală are un caracter individual, iar prețul mărfurilor este influențat de factorii și de condițiile specifice, pe care autoritățile vamale nu le pot lua în considerare la determinarea valorii în vamă.

Specificul de formare structurală a valorii în vamă este influențat de mai mulți parametri de care trebuie să se țină cont (direcția de deplasare a vehiculelor de ocazie, transferul de proprietate și riscul de răspundere pentru produse, termene de plată etc.), care influențează valoarea în vamă.

Recenzent:

Tudor PAȘCANEANU,
doctor în drept, conf. univ.

Referințe bibliografice

1. Бондарь Л.А. Информационное обеспечение контроля и определения таможенной стоимости – актуальный вопрос настоящего времени. В: Таможенное обозрение. Москва, 2008, № 8, 92 с.

2. Терехов Н. В. Таможенный контроль как средство выявления правонарушений во внешнеэкономической деятельности. Дис. на соискание ученой степени канд. юрид. наук. Москва, 2003, 192 с.

3. Хрусталева Д. А. Административно-правовой статус таможенных органов Российской Федерации. Автореф. дис. на соискание ученой степени канд. юрид. наук. Москва, 2012, 28 с.

4. <http://customs valuation control handbook>. (văzut 21.09.2015)

5. Стрижова О. А. Правовое регулирование таможенной стоимости. Дис. на соискание ученой степени канд. юрид. наук, 2008, 187с.

6. Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 600 din 14.05.2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 66-68 din 23.05.2002.

7. Legea Republicii Moldova nr. 1380-XIII din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 01.01.2007.

8. Babiuc V., Tănăsescu V. Exportul în contrapartidă. București: Editura Academiei RSR, 1987, 305 p.

9. Бахрах Д. Н., Россинский Б. В., Старилов Ю.Н. Административное право. Москва, 2007, 816 с.

10. Codul vamal al Republicii Moldova nr. 1149-XIV din 20.07.2000. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 01.01.2007.

11. Serviciul Vamal al Republicii Moldova. Ordin nr. 438 din 19.11.2007 referitor la aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 184-187 din 30.11.2007.